

En perill la recepció de TV-3, Canal 33 i Canal 9 a Menorca i Eivissa

Les Illes volen televisió en català

La recepció dels canals autonòmics en català a Menorca i Eivissa perilla. Retevisión té previst de donar la freqüència que usen a les televisions privades. En aquests moments es negocia amb Madrid. S'espera una solució positiva. Si no, esclatarà la *guerra de la televisió*.

Durant quatre dies les illes de Menorca i Eivissa es quedaren sense la recepció dels canals catalans i valencians. Una decisió de Retevisión —una altra— deixava sense TV-3, Canal 33 i Canal 9 bona part de les Illes Balears. Excusa: la freqüència que utilitza la recepció d'aquests canals és destinada a la recepció dels canals privats. I això, deia Retevisión, no pot ser: el Pla Tècnic per a la implantació de les privades és el que compta. En definitiva, que la freqüència dels canals en català ocupava la freqüència que havia de ser per a les privades.

La decisió —com sempre— havia estat presa des de Madrid per la direcció de Retevisión i de la Direcció General de Telecomunicacions (DGT), ambdues dirigides per un mateix responsable, Xavier Nadal. La consulta a les Balears no havia estat feta. Al cap i a la fi, devien creure, poc o res importa el que pensin, facin, o diguin els ciutadans de les Balears. Per una vegada, a la fi, s'equivocaren. Tots els esta-

ments de les Illes, tots, s'aixecaren contra l'absurda decisió de Madrid. A la fi, sense distinció d'ideologies, totes les persones que en raó del càrrec podien pressionar Madrid, ho feren. Societat civil, partits polítics, institucions... Quatre dies de negociacions ràpides permeteren que novament Menorca rebés el senyal de les autonòmiques en català.

TOTS EN FAVOR DE TV-3

Si la interrupció de freqüències afectava tots els tres canals en català, el cas és que allò que més greu sabia a tothom era perdre TV-3. El canal català ha obtingut a les Balears una quota de pantalla molt alta. A Menorca, en concret, es parla d'un seguiment de l'ordre del 45%. A totes les Illes TV-3 és considerada com un canal propi.

Immediatament després de tenir notícia de la interrupció, l'Associació Voltor, entitat sense ànim de lucre formada per milers de ciutadans de les Illes que amb les seves

aportacions feren possible la recepció de TV-3 i, posteriorment, de Canal 33, Canal 9, Catalunya Ràdio i RAC-105) es mobilitzà per aturar el que es qualificava, privadament, d'agressió "gratuïta i injustificable".

Tècnicament, segons demostra un informe elaborat per Voltor —amb l'ajut de TV-3— no hi ha a Menorca cap impediment per a rebre els canals catalans i al mateix temps els privats. Més difícil és el cas de l'illa d'Eivissa, on s'hauria de cercar una altra solució. Amb aquest informe a la mà els responsables de Voltor s'adreçaren a tots els estaments polítics per demanar-los suport. L'objectiu era d'evitar la política de fets consumats i aconseguir ben aviat que Retevisión i la DGT fessin marxa enrere.

La petició d'ajuda a partits polítics i institucions no s'ha de veure com una mera qüestió simbòlica. A les Balears hi ha la Llei de Normalització Lingüística, de l'any 1986, aprovada unànimement pel Parlament de les Illes Balears, dins la qual

hi ha un article que diu que el govern farà tot el necessari perquè els ciutadans de les Balears puguin rebre les emissions de televisió i ràdio d'altres comunitats que emetin en català. A més hi ha tot un seguit de declaracions del Parlament ratificant aquesta voluntat i totes les institucions donen suport, fins i tot econòmic, perquè la recepció sigui al més bona possible.

Es tracta, doncs, d'una situació perfectament correcta, des del punt de vista de la legislació autonòmica.

Amb tots aquests antecedents, Voltor es posà en contacte amb el delegat del govern a les Illes, Gerard Garcia, i amb Ramon Aguiló, ex-batlle socialista de Palma i actual director provincial del Ministeri d'Obres Públiques i Telecomunicacions (MOPT) a les Balears. Aquestes dues persones, segons fonts acostades a Voltor, contactaren amb Xavier Nadal, director general de Telecomunicacions

del MOPT i president de Retevisión. Per altra banda, el conseller adjunt de la Presidència del Govern Balear, Francesc Gilet, i el diputat socialista per les Balears, Antoni Costa, i el secretari general del PSIB-PSOE, Joan March, també contactaren amb diverses instàncies de Madrid. Igualment des de Catalunya es mogueren tant Ferrer Gironés, senador del PSC, com la direcció de la televisió catalana. Segons les fonts esmentades, l'objectiu era de fer veure als responsables de la decisió presa per Retevisión i la DGT que privar la recepció de TV-3 era crear un problema social fàcilment evitable, si n'hi havia voluntat. Sembla que tant Nadal com altres instàncies varen entendre els arguments.

El compromís adoptat va ser el següent: mentre s'estudiava una solució definitiva del problema, Retevisión i la DGT tornarien a permetre la recepció a Menorca i,

des, l'excusa legalista de Retevisión no és gaire seriosa: "Nosaltres demanàrem la freqüència fa vuit anys, molt abans que existís el Pla Tècnic (de Retevisión). El problema és que Retevisión hauria d'haver previst aquesta petició quan redactà el Pla Tècnic i no ho ha fet".

Per totes les fonts consultades a les Illes la qüestió és molt clara: qui agredeix és Retevisión. Qui vol ocupar una freqüència en perjudici d'una altra recepció és Retevisión.

RETEVISIÓN ENDAVANT

Segons el gabinet de premsa de Retevisión, consultat per aquest setmanari, la situació no ha canviat gens. Segons que han manifestat no hi havia cap compromís de resoldre el litigi en un termini curt, "perquè nosaltres únicament ens ocupam de les freqüències, no d'altres qüestions

ERC mou el Parlament de Catalunya a pronunciar-se

Esquerra Republicana de Catalunya ha presentat una Proposició no de Llei perquè el Parlament de Catalunya es manifesti sobre la interrupció de la recepció de Televisió de Catalunya a Menorca i Eivissa. Segons la Proposició, ERC demana que el Parlament protesti enèrgicament per aquest fet i que insti el govern de Catalunya a iniciar els tràmits que calgui davant les autoritats estatals competents a fi que hi hagi una reestructuració de les freqüències televisives a les Illes tal que permeti la recepció definitiva de TV-3 i del Canal 33. Finalment la Proposició demana que el Parlament confirmi el seu acord unànimement en favor d'un espai català de comunicació.

M. P.

Ramon Aguiló, Gerard Garcia i Francesc Gilet (d'esquerra a dreta) han fet gestions perquè les televisions de la resta dels Països Catalans puguin veure's a les Illes.

PERE CARMONA

en canvi, no es muntaria cap guerra. Discreció i treva, doncs.

La resposta de Retevisión i de la DGT, ja amb caràcter definitiu, havia de produir-se el dilluns, 22 de febrer, i no es produí.

¿QUI AGREDEIX QUI?

En el fons de la qüestió hi ha una doble interpretació del dret a utilitzar les freqüències. Segons Retevisión —que sembla insensible totalment als acords presos pel Parlament Balear, inclosa la Llei de Normalització Lingüística— la recepció a les Illes de TV-3, Canal 33 i Canal 9 es fa "de forma rotundament il·legal ja que no tenen permís".

Òbviament, a les Balears, la interpretació és força diferent. De fet, i segons les explicacions que donen les fonts consulta-

(al·lusió a decisions polítiques). La Direcció General de Comunicacions ens ha donat un encàrrec i és el que feim. En un termini de trenta dies a quaranta-cinc tendrem acabats els preparatius perquè al Mont Toro (a Menorca, on hi ha instal·lades totes les antenes de televisió) es puguin rebre les freqüències de les televisions privades a través dels canals 40, 43 i 46".

Precisament el canal 46 és el que causaria el problema ja que interferiria el senyal de TV-3. En aquest cas, la interferència afectaria tot Menorca i bona part de Mallorca. Tot esperant la decisió final de la Direcció General de Telecomunicacions, tothom a les Illes resta a l'expectativa. Si no hi ha acord, la guerra de la televisió està assegurada.

Miquel Payeras